

[Patursson.]

dikteret af et udtalt eller ikke udtalt dansk ønske om, at vi skal følges ad.

EEC-spørgsmålet er hidtil ikke forelagt befolkningen på Færøerne. Modstanden er alligevel kompakt. Derom er der ingen som helst tvivl, og i lagtinget er modstanden ligeledes voksende. Vi er allerede tilsluttet et fællesmarked, nemlig det danske. Vi vil ikke som en del af dette danske fællesmarked tillige blive del af et endnu større fællesmarked, nemlig det europæiske. Også her på dette vigtige område går vores udenrigspolitiske linje på tværs af den danske. Vi vil af al magt kæmpe mod færøsk tilslutning til EEC. En sådan tilslutning vil betyde begyndelsen til enden for vort folk. Det er i Norden, vi hører hjemme, ikke nede i Bruxelles.

Med hensyn til EEC må vi komme ud af roderiet og hurtigst muligt stille imod en handelsaftale med fællesmarkedet efter samme retningslinjer som de øvrige nordiske lande, altså bortset fra Danmark.

Oliekrisen har også ramt os og kan blive nærmest katastrofal for erhvervslivet. Bl.a. kan nævnes, at ifølge ubekræftede forlyden-der er olien, som færøske fiskerskibe køber i Grønland, steget til det tredobbelte.

Vi på Færøerne kæmper også mod dyrtiden og dens følger. Til illustration heraf kan nævnes, at fra 1. januar 1966 og til 1. januar i år er leveomkostningerne steget med 74 pct., og fra januar i fjor til januar i år var stigningen 13 pct. Da størstedelen af vor import, og den er forholdsvis stor, kommer fra EEC-landet Danmark, er denne voldsomme stigning for en stor del en følge af prisstigningerne her i landet.

Vi står over for et meget stort investeringsbehov, men vi mangler investeringspenge både til opbygning af erhvervslivet, offentlige anlæg og boligbyggeri. De nuværende lånemuligheder kan slet ikke efterkomme disse behov; f.eks. har realkreditinstituttet, der skal finansiere skibsbyggeriet, faktisk indstillet sin lånevirksomhed. Man må da enten købe udrangerede gamle danske fiskerbåde eller foretage nybygninger i

Norge med norsk finansiering. Det er også galt med finansieringer til industrien, til den elektriske udbygning og til veje, havne og andre offentlige anlæg. Det er påkrævet, at der foretages en undersøgelse af kapitalbehovet til disse og andre formål. Jeg vil anslå, at man de første 5 år kommer op på et yderligere beløb på ca. 500 mill. kr., og jeg vil foreslå, at man fra dansk side yder os et sådant langfristet, rentefrit lån. Det er det, vi har brug for, og en sådan løsning ville være en holdbar form for hjælp til selvhjælp.

Til slut disse ord: jeg kunne her have holdt en lang dommedagsprædiken om danske forsyndelser mod Færøerne og det færøske folk, og jeg ville da naturligvis få gensvar i lige så stærke vendinger. Men jeg har ikke gjort det. Det vil ikke føre til noget. I det hele taget synes jeg, at vi for at komme til forståelse med hinanden må kunne slå en streg over disse ting. Vi må i stedet for at se tilbage se tingene i øjnene, som de er i dag, og på grundlag heraf se mod fremtiden. Jeg er af naturen optimist, og det mener jeg er et meget vigtigt politisk gode. Jeg har altid troet på et godt forhold mellem det danske og det færøske folk. Dette forhold bør ikke ødelægges af en forkert og forkædet politik. Og samtidig med at jeg udtaler mit oprigtige ønske om held og lykke med regeringens og folketingets bestræbelser for at finde de bedste løsninger på de mangeartede vanskeligheder, der hober sig op, vil jeg udtale et lige så oprigtigt ønske om, at jeres regering og rigsdag vil være med til at løse den dansk-færøske hårdknude til gavn og lykke for 2 frie, uafhængige og selvstændige brodernationer, den færøske og den danske.

Rosing (Grøn.):

Den del af statsministerens tale, der vedrører Grønland — bortset fra de arbejdsopgaver, som man i dag og i den kommende tid arbejder videre med — er ret uklar med hensyn til løsning af visse aktuelle og presserende problemer. I talen peges der på, at regeringen er opmærksom på det behov, der